

царьтъ на тавлантийцитѣ,²⁵⁾ се присъединилъ къмъ него. Тѣ го освѣдомили, че и автариатитѣ²⁶⁾ щѣли да го нападнатъ по пѣтя: затова той рѣшилъ часъ по-скоро да продължи пѣтя си. Лангаръ, царьтъ на агрианитѣ, който, още докато билъ живъ Филиппъ, проявявалъ своята обичъ къмъ Александра и билъ изпращалъ частно посланици при него, тогава пѣкъ билъ дошълъ при него съ всички най-красиви и най-добрѣ въоръжени хипасписти,²⁷⁾ които той ималъ при себе си, и като се научилъ, че Александъръ искалъ да узнае, какви сж автариатитѣ, и колко на брой, заявилъ, че не трѣбва да имъ отдава значение, защото били най-малко воинствени измежду жителитѣ на тая страна, па и самъ прѣднамѣрявалъ да нахлуе въ земята имъ, за да бждатъ повече заети съ своитѣ собствени работи. И по заповѣдта на Александра той ги нападналъ тогава, па навлѣзълъ въ тѣхнитѣ прѣдѣли и плячкосвалъ земята имъ.

Така автариатитѣ били заети съ своитѣ работи, а Лангаръ билъ удостоенъ съ много почести отъ Александра, и получилъ отъ него дарове, които се смѣтатъ у царя на македонцитѣ за най-голѣми: и сестра си Кина, и нея даже, Александъръ обѣщалъ да му даде за жена, когато дойде въ Пела.²⁸⁾

Обаче Лангаръ умрѣлъ отъ болестъ, като се завърналъ въ кѣщи. Александъръ пѣкъ се отправилъ за града Пелионъ, като вървѣлъ покрай рѣката Еригонъ²⁹⁾, и то защото Клитъ билъ завзелъ тоя градъ, като най-укрѣпенъ въ страната. И тамъ щомъ дошълъ Александъръ, разположилъ своя станъ при Еордейската

дикась III и завзелъ часть отъ македонскитѣ земи, но една година по-сетнѣ (въ 358 год.) той билъ разбитъ отъ Филипа II и загиналъ въ сражението съ него.

²⁵⁾ Тавлантийцитѣ били илирийско племе, което населявало западната часть на Илирия, по-точно хинтерланда на Епидамнъ (Драчъ) и Аполония. Тѣхниятъ царъ Главкиасъ билъ явенъ врагъ на Александра Велики, а по-сетнѣ и на Касандра.

²⁶⁾ Автариатитѣ, илирийско племе, сж населявали областта на днешната рѣка Тара, главния притокъ на р. Дрина (Drinius). По едно врѣме тѣ прострѣли властѣта си чакъ до трибалитѣ, въ долината на Морава (Margos).

²⁷⁾ Хипасписти—единъ видъ лекоподвижна пѣхота („щитоносци“).

²⁸⁾ Пела—отъ Филипа насамъ прѣстоленъ градъ на македонскитѣ царе.

²⁹⁾ Единъ отъ западнитѣ притоци на Вардаръ, сега Църна-рѣка.